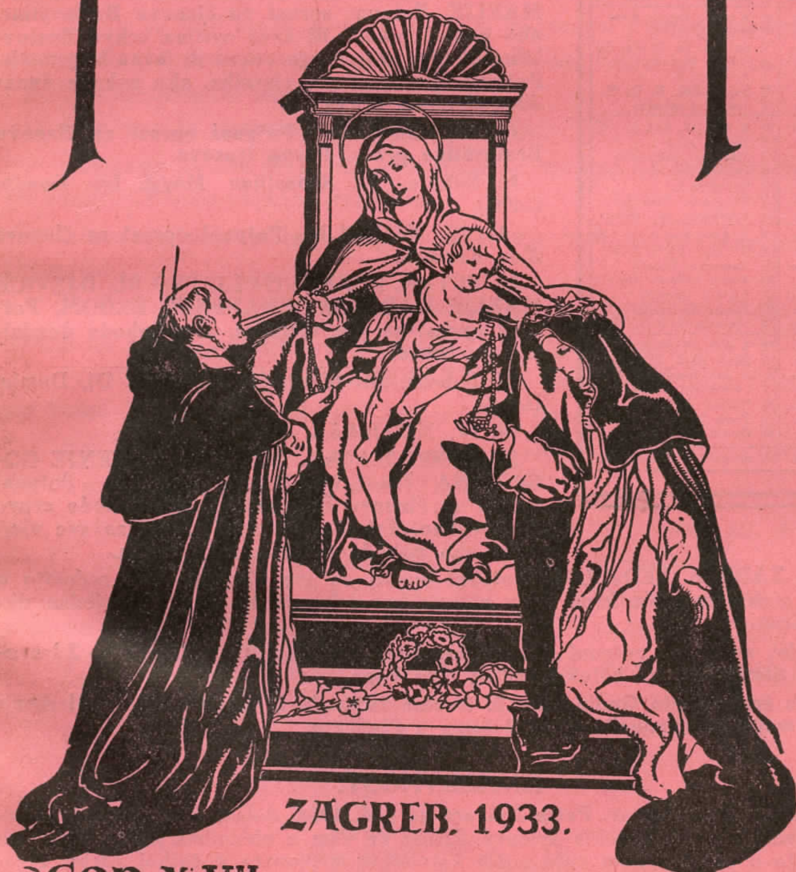
Poštarina u gotovom.

GOSPINA KRUNICA

ZAGREB, 1933.

GOD. XVII. BROJ 12

IZDAVAJU OCI DOMINIKANCI

GOSPINA KRUNICA jest glasilo svih bratovština Rozarija i svih zadruga Vječnog i Živog Rozarija u našim krajevima. Izlazi 1. svakoga mjeseca.

PRETPLATA: redovita D 10.—, potporna D 15.—. Za inozemstvo D 25.—.

ČLANCI I DOPISI za glasnik neka se šalju UREDNIŠTVU, a pretplata i milodari UPRAVI Glasnika »GOSPINA KRUNICA«, Zagreb, Kažotićev trg br. 4. Naš ček br. 36.817. Telef. 64-14.

PROSINAC

Dani		Za rimokatolike
Pet.	1	Eligije, Natalija
Sub.	2	Bibijana dj. i muč
Ned.	3	1. Adv., Franjo Ksav.
Pon.	4	Barbara d.
Utor.	5	Sava o., bl. N. Tavelić
Srij.	6	Nikola biskup
Četv	7	Ambrozij b.
Pet.	8	**Bezgr. Zač. B. D. M.**
Sub.	9	Judita, Leokadija
Ned.	10	2. Adv., P. k. u L.
Pon.	11	Damas papa
Utor.	12	Sinesije, Maksencije
Srij.	13	Lucija, Otilija
Četv.	14	Spiriđon b
Pet.	15	Kristijana, Valerijan
Sub.	16	Adelhaida ud., Albina
Ned.	17	3. Adv., Laz b. m.
Pon.	18	Oč. por. BDM. Grac.
Utor.	19	Nemezije, Fausta
Srij.	20	Amon, Liberat (Kv.) †
Četv.	21	Toma apostol
Pet.	22	Zenon, Heremon †
Sub.	23	Viktorija dj. i m. †
Ned.	24	4. Adv., Badnjak A. i E.
Pon.	25	**Božić (Rođ. Kristovo)**
Utor.	26	2. dan Božića, Stjepan
Srij.	27	Ivan ap. evand.
Četv.	28	Nevina dječica
Pet.	29	Toma biskup i muč.
Sub.	30	David kralj, Liberije
Ned.	31	N. po B., Silvestar

DOMINIKANSKI KALENDAR.

1. Petak. Bl. Ivan iz Vercelli, Isp. Dom. (1283.).

3. I. NEDJELJA. Dva potpuna oprosta za članove Bratovštine presv. Krunice: a) ako pohode crkvu Bratovštine; b) ako prisustvuju ophodu i pohode crkvu Bratovštine.

8. PETAK. BEZGREŠNO ZAČEĆE BL. DJEVICE MARIJE. Potpuni oprost za članove Bratovštine, ako pohode danas ili kroz osminu crkvu Bratovštine ili bilo koju drugu crkvu ili javnu bogomolju. Potpuni oprost za sve vjernike, ako pohode danas dominikansku crkvu.

10. II. NEDJELJA. Potpuni oprost za članove Bratovštine presv. Imena Isusova.

16. Subota. Bl. Sebastijan Maggi. Isp. Domin. (1496.).

17. III. NEDJELJA. Potpuni oprost za članove Žive Krunice.

22. PETAK. POKROVITELJSTVO BL. DJEVICE MARIJE NAD DOMINIKANSKIM REDOM. Potpuni oprost za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.

23. Subota. Bl. Margarita Savojska. Dj. Domin. (1464.).

24. IV. NEDJELJA.

25. PONEDJELJAK. BOŽIĆ ILI ROĐENJE GOSPODINA NAŠEGA ISUSA KRISTA. Potpuni oprost za članove Bratovštine, ako pohode crkvu Bratovštine. Također potpuni oprost za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.

31. ZADNJA NEDJELJA. Potpuni oprost za sve vjernike, ako redovito u društvu s drugim mole kroz čitav mjesec bar tri puta na tjedan po jedan dio presv. Krunice.

Uvjet za svaki potpuni oprost: ispovijed i pričest te 6 Očenaša, Zdravomarija i Slava Ocu na odluku Svetog Oca Pape.

Dok traje Sveta Godina (od 2. travnja 1933. do 2. travnja 1934.) svi gornji oprosti mogu se namjeniti samo dušama u Čistilištu.

KNJIŽEVNOST.

Misijski kalendar sv. Petra Klavera za god. 1934. dolazi vam opet, pun raznoga štiva i slika iz afričkih krajeva. Pričat će vam o običajima jadnih crnačkih pogana te o požrtvovnom radu naših katoličkih misijonara u žarkoj Africi. Primite misijski kalendar! Iako već imate u kući kalendar, ne odbijte toga maloga crnog vjesnika, koji će vam mnogo pričati o svome crnom plemenu. Kalendar ima 112 stranica, a cijena mu je samo 5.— Din. Na 10 komada dobije se 1 kalendar na dar. Izvolite naručiti na adresu: Družba sv. Petra Klavera za afričke misije i oslobođenje robova, Zagreb, Draškovićeva ul. 12.

SRETAN BOŽIĆ I NOVU GODINU žele svim predplatnicima uredništvo i uprava »GOSPINE KRUNCE«.

GOSPINA KRUNICA

GLASNIK POBOŽNOSTI MAJKE BOŽJE

GOD. XVII. ZAGREB, PROSINAC 1933. BROJ 12

U BADNJOJ NOĆI

»Dođi, Gospodine, ne kasni!« (Izaija)

Sveta je noć ovila zemlju krilima spoznaje i mira. Mekanom rukom otrla je zadnje suze sa očiju bijednika, osula ih laticama nade, i poljubila usnama veselja.

Gle, sve je spremno — sve čeka Tebe:

Zvijezde su čas prije objesile svijetle zavjese na proplancima gora, satkane njihovim zlatnim zrakama.

Staze su naše obukle bijele svadbene haljine, urešene sniježnim ljiljanima.

Potoci, rijeke i mora skrili su u svojim dubinama posljednje zrake sunca na smiraju i samo čekaju, da te obaspu njima.

Stabla su raširila grane kuda Ti imaš proći i načinila Ti slavoluk, na kome je nasmijani mjesec spleo ime Tvoje.

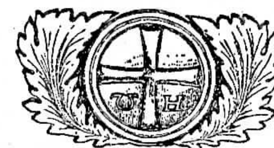
Smjerno je poljsko cvijeće sakupilo rosne kapljice ove svete noći, da ih poput bisera prospe pred Tobom.

Sve su životinje uzigrale od tajne radosti i sretne su, što mogu da Ti izruče pozdrave mirisnih šuma i ognjenih pustinja.

I mi smo spremni. Svatko od nas drži u rukama svojim malenu malenu svjetiljku vjere, blistavi kalež ufanja i kadionik goruće ljubavi.

O dođi, uz veselu pratnju Tvojih Anđela, noseći u ruci grančicu masline, koju ćeš zasaditi u najskrovitijem kutiću našeg srca.

Dođi, Gospodine, ne kasni! K.

KRISTOVO RODJENJE

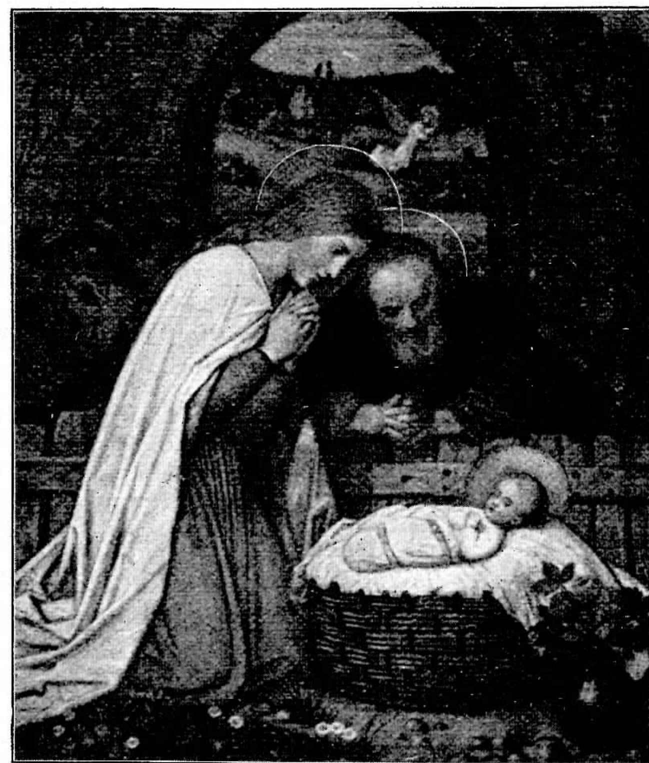
III. Radosno otajstvo.

(25. prosinca)

»Pastiri govorahu jedan drugomu: Hajdemo do Betlehema, da vidimo to, što se dogodilo, što nam je Gospod kazao«. (Luk. 2. 15.) Mudre li su božanske odredbe! Htio je da siromašnim pastirima, prije nego ikome drugome bude javljena vesela vijest Kristova rođenja. Šalje im svog anđela, ali tako, da na prvi mah u njemu upoznaju nebeskog poklisara. Noćne se tmine nenadano rasvjetljuju, u zraku sjaje nebeski anđeo, pridružuje mu se četa ostalih nebeskih duhova, koji slatkim napjevom potvrđuju istinu njegovih riječi. Stoga ne dvoje pastiri o velikom događaju, pa hoće da svojim očima vide novorođenog Spasitelja; međusobno se dogovaraju, da čim prije krenu put Betlehema. Nu koga ćete dobri pastiri naći u onom neznatnom gradu? Naći ćemo Onoga, čiji nam je porod sam Bog po svom glasniku navijestio, naći ćemo obećanog Mesiju, otkupitelja Izraela, Spasitelja svijeta! A po čemu ćete ga upoznati? Naći ćemo, kako nam anđeo kaza, »dijete povito, položeno u jaslice«. — Nu kako, Sin Davidov, koga narod očekuje kao velikog oslobodioca, rađa se u tolikoj bijedi i siromaštvu? Tako nam je kazao anđeo, koji nam se je predstavio kao Božji poslanik i to svoje poslanstvo čudom potvrdio, pa kako da ne vjerujemo? Ni bijeda, ni siromaštvo Djeteta ne može ni najmanje da uzdrma vjerom našom. — A čemu se tako žurite, ta još nije ni dan svanuo? Bog nas zove, pa mi ne smijemo ni časa počasiti. Zar ćemo ga činiti da čeka? Zar ćemo čast, da mu se prvi poklonimo drugomu ustupiti? Ne, moramo odmah u Betlehem, da vidimo taj veliki događaj!

Ovi dobri pastiri treba da nam budu divnim uzorom, jer i mi imamo Betlehem u svojoj neposrednoj blizini, »kuću kruha«, pravog nebeskog kruha. I nama je s neba upravljen poziv, da idemo toj sretnoj kući. I naš nebeski poslanik rasvijetljen nebeskom svjetlošću kliče nam: »mir ljudima dobre volje«. To je naša majka, sv. katolička crkva. Ona od skoro dvije hiljade godina na sav glas dovikuje svojim sinovima: »Dođite, hrlite našemu Betlehemu. Naš Betlehem, kuća kruha, jest oltar, jest svetohranište; gdje se svagdano obnavlja čudo utjelovljenja, čudo Kristova rođenja«, jer je On kazao: »Ovo je tijelo moje, ovo je krv moja.« Svagdano preko sv. mise, prije podizanja, sa sitnim glasom zvončića opetuje: prignite koljena, poklonite se; ovdje se nalazi isti Bog-Čovjek, koga su pastiri tražili, našli

i komu su se u Betlehemu poklonili. Onda je njegovo božanstvo bilo prikriveno velom čovječanstva, a ovdje je i božanstvo i čovječanstvo prikriveno velom prilika kruha i vina. Pastiri nijesu u Djetetu ništa opazili, što im je moglo otkriti njegovo božanstvo, ipak su čvrsto vjerovali, oslanjajući se na riječi anđela, pa pohrliše u Betlehem, da mu se poklone. I mi vjerujemo Riječi Kristovoj: »Ovo je tijelo moje, ovo je krv moja«. I naša je vjera čvrsta, i protiv samog

»Naći ćete dijete povito, položeno u jaslice...«

svjedočanstva naših sjetila. I mi mu se sa pastirima klanjamo u onoj bijeloj Hostiji i vapimo: Vjerujemo, o božansko Dijete, da si ovdje stvarno prisutno, onako kako si jednog dana počivalo u betlehemskim jaslicama.

Koga ste, o dobri pastiri, vidjeli u Betlehemu, ded kažite nam, tko se je to na svijetu pokazao? Vidismo, odgovaraju nam, vidismo Boga našega, ali ne rasrđenog suca, kao Adam poslije pada u Edenu: »Gospode, čuh tvoj glas i prepadoh se«, ne strašnog zakonodavca od koga se preplašiše Izraelci u pustinji, pa preplašeni rekoše Mojsiji:

»Govori nam ti, nek nam ne govori više Gospodin, jer ćemo svi od straha poginuti«, već ga vidismo u prilici slabašnog, nježnog djeteta, koje regbi da nam nije znalo kazati, nego samo dvije riječi: »ja vas ljubim«. Čusmo glas njegov, glas same ljubavi i nježnosti. Ovo su utisci, što im ostavi pohod Betlehemske štalice i ovo su svakome pripovijedali. »I svi oni, koji slušaše, čudili su se na sve ono što im pastiri govorahu«.

Mi skoro zavidimo dobrim pastirima rijetku sreću, ali u istinu nemamo na čemu da im zavidimo, jer ne samo da svagdano možemo da čujemo veselu vijest, što ju je Božji Sin na zemlju donio »Slava u višnjih Bogu«, dali možemo da svagdano gledamo one bijele čestice, pod kojima se krije sam Božji Sin, koji je za nas čovjek postao. On je pozvao pastire: Dođite, uzmite me u svoj naručaj, a sada pozivlje nas: Dođite, blagujte, »ovo je tijelo moje«, dođite, primite me u svoje srce.

Idimo dakle i mi našem Betlehemu, pred svetohranište, s istim žarom, s kojim su pastiri hrlili jaslicama. Kažimo i mi sa sv. Bernardom: »U starom se je zakonu govorilo: Velik je Gospodin i slave dostojan, a sad se govori: malen je Gospodin i ljubavi dostojan. — Malen nam izgleda, manji nego kad je u jaslicama ležao, ipak i ovdje je On dostojan poklona i ljubavi naše, ništa manje nego onda. Iako ovdje ne možemo da upremo svoje zjenice u njegove blage oči, ipak iz onih svetih krušnih prilika on nas pozivlje i kaže nam: »Sinko, daj mi srce svoje«, daj ga Onomu, koji se za tvoju ljubav ovdje sakriva, da bude tvoj, i samo tvoj! Pastiri mu pokloniše svoje janjce i janjčiće, a mi mu svagdano na oltar poklanjajmo srce svoje, da ono bude Njegovo, i samo Njegovo! *M. K.*

DIVNI PRIMJERI.

Slavni Bossuet nije se sramio upisati svoje ime u bratovštinu Krunice u crkvi sv. Jakova u Parizu.

Tako isto sv. Frano Saleški, sv. Ivan Baptista de la Sale, sv. Vinko Paulski, sv. Ivan Arski i toliki drugi...

Henrik IV. svagdano je molio krunicu. Svi njegovi nasljednici do Ljudevita XVI. bijahu upisani u bratovštinu krunice.

Jednog dana dođe otac de la Rue u pohode Ljudevitu XVI. i nađe ga gdje moli krunicu. Ne čudite se, reče kralj, ovo je moj običaj, koji mi je preporučila majka. Ja bih se sramio zanemariti ga i jedan dan.

Karlo V., njemački car, često je govorio, kad su ga zvali radi državnih poslova: »Kad svršim krunicu, onda ću na posao«.

Slavni glazbenici Haydn i Mozart bili su također pobožni prama sv. krunici.

Zar bi se ti dakle sramio svoje Krunice? **R. M.**

PRIPOVIJEST O BIJELOJ SESTRI

X. Pobjeda križa.

Čitave one noći nitko nije usnuo. Cijelo je mjesto bilo na nogama i oduševljeno pozdravljalo »dobro i milosrdno božanstvo« koje ih je oslobodilo od strahotnog »n' dokija«. — Sestra je uporno tvrdila da ona nije nikakovo božanstvo, već bijedno stvorenje kojim se predobri Bog poslužio da ih oslobodi od njihove nevolje, ali zloglasni »n' doki« toliko im je zla učinio da je bilo nemoguće uvjeriti ih da bi netko drugi, osim najvećeg božanstva, mogao da ih od njega obrani. Svi su jednoglasno tvrdili da se je sam »Mukulu«, vrhovno božanstvo njihova plemena, utjelovio u bijeloj pojavi njihove spasiteljice kako bi ih oslobodio od krvožedne nemani, pa su smatrali za svoju dužnost da joj iskažu sve božanske časti. — Wima je bio zabrinut za Sestrino zdravlje, pa je upotrebio svu rječitost da ih uvjeri kako dobri Mukulu treba počinka, jer je došao iz svoga dalekog kraljevstva da im pruži pomoć i oslobodi ih strahotne zvijeri. — No uz svu njegovu rječitost sunce je već bilo obasjalo vrhunce nedalekih brežuljaka dok je Sestra mogla da usne i odmori se od proživjela uzbuđenja.

*

Dok je Sestra počivala cijelo je selo bilo na okupu i vijećalo o tomu kako će da je zadrže. Pripremiše golem žrtvenik s prijestoljem na koji će je položiti dok će mnoštvo oko nje plesati i davati joj božansku počast. — U duboku muku stotine su izgarale na sunčanoj žegi i zurile u prozore poglavičine kuće čekajući strpljivo da se pokaže njihova spasiteljica. — A kad se oko podne pojavila na ulici, mnoštvo se zatalasalo i s oduševljenim klicanjem i pljeskanjem pozdravljalo pobjednicu »paklene n'dokijeve moći«. I već je »okrunjeni poglavica« htio da se popne na oltar i započne svečani obred, kadli ga Wima zaustavi rekavši mu da »Mukulu« želi govoriti. Uz urnebesno klicanje pope se Sestra na žrtvenik i dade im znak da šute, našto ona, sred grobne tišine, poče da im govori o »dobrome i svemogućem Mukuli« koji je gospodar i vladar svih mukula svijeta. On kao nježni otac ljubi sve ljude pa jer je vidio njihovu nesreću, nju je poslao i dao joj snagu da ih oslobodi. Njegova vlast siže širom cijeloga svijeta. On jednako voli crne i bijele ljude; ljubi dobro, a mrzi na opačinu; zločeste kažnjava, a dobre osiplje darovima...

Mnoštvo je stalo kao skamenjeno. — Tako tople i uvjerljive riječi još nigda nijesu čuli, pa im je ona silazila do u dno duše i otkrivala im draži nove uzvišene vjere. A kad im Sestra stade sjetno

pripovijedati o nezahvalnosti ljudskoj i mukama što ih je za spas ljudi pretrpio milosrdni Mukulu, čulo se tu i tamo prigušeno jecanje, dok su obilne suze curile niz ona garava lica.

Slijedećih dana nastavila je Sestra da poučava svoje nove vjernike koji su upijali riječi života kao što uvehli cvijet upija kapi svježe rose. Čitave satove slušali su sa strahopočitanjem njezino naučavanje, a u suton dana cijelo bi se mjesto našlo okupljeno pred kućom poglavice te sa Sestrom prebiralo zrna Marijina čisla i dizalo pjesmu zahvalnicu dobrom i milostivom »Mukuli Bijele Sestre«.

Nakon dva mjeseca gorljiva Sestrina poučavanja čitavo je selo s dušom i srcem pristajalo uz Krista i nestrpljivo očekivalo dan kad će primiti sveto krštenje. Napokon svanu i taj sretni dan! Na svačijem si licu čitao rajsku sreću i sjaj milosti, što se odrazivala iz duša koje su već bile krštene željom svojih srdaca. — Na Sestrin poziv pokleknu staro i mlado upirući pogled u priprosti krst što je bio obasjan tracima jutarnjeg sunca, dok je ona, sva ushićena, išla od jednoga do drugoga, polijevala ih vodom spasa, i izgovarala riječi preporođenja: »Ja te krstim u ime Oca i Sina i Duha Svetoga . . .«

*

Pod blagim utjecajem nebeske milosti i toplom riječju gorljive misionarke bijedno prašumsko seoce, nad kojim su do juče kružile sjene smrti, pretvori se u kutić zemaljskog raja. Međusobna ljubav i susretljivost, poštenje i iskrenost, radinost i samozataja preobraziše pojedince i čitavo mjesto. Ogovaranja i klevetanja, tih odvratnih mana malenih i površnih duša, nesta bez traga; laži i prijevara, bez kojih Bušona nijesi mogao ni da zamisliš, svatko se poče stidjeti, a lijenost i mekoputnost, što su do juče trovale život čitava sela ustupiše mjesto ustrajnosti i samoprijegornom odricanju. No u predvečerje bili su najsretniji časovi preporođenih Bušona, kad bi okupljeni oko krsta što ga je Sestra podigla posred Ušure, tako se zvalo sretno seoce, skupnom molitvom pozdravljali svog Spasitelja i slavili Mariju, najslađu od sviju matera. U tim časovima Sestra bi zaronila u more neopisive radosti i zaboravila na sve tegobe svoga krvavog križnog puta.

Jedno je ipak mutilo vedrinu njezine duše i bolju ispunjalo njezino srce. — Sve je mogla pregorjeti, svega je bila spremna da se odreče, no njezina duša nije mogla biti bez nebeskog kruha, za kojim je čeznula kao jelen za izvorom vode, i bez toplote svetohraništa u kom je nalazila utjehu u bolima, snagu za borbu i slast života. A bojala se i toga ne će li i njezini dragi Bušani, lišeni »hrane jakih«

oslabiti u vjeri i zastati na putu spasa, pa je često plakala i sa suzama molila pomoć s nebesa. Ali nitko joj nije znao kazati puta kojim da se vrati k svojim sestrama, ni način kako bi došla do crkve i svećenika. Jedina joj utjeha bijahu zrna Marijina čisla u kojima je nalazila olakšanje boli i nadu u spas. — Jedne večeri, dok je s djetinjim pouzdanjem zazivala Mariju i njoj preporučivala sebe i svoje miljenike — dotrča Wima — sav potresen ispripovijedi joj da je u selo stigla mala karavana, koju predvode dva odlična bijelca. Sestri se u prvi mah pričinilo da sanja, no prije negoli je mogla da se snađe pokucaše na vrata dva bijelca došljaka, što dođoše da od poglavice mole dozvolu da smiju prenoćiti u njegovu selu. Bila su to dva francuska časnika, što su već nekoliko godina proučavala Afriku i obilazila je uzduž i poprijeko. Njihovo iznenađenje bilo je neopisivo, kad mjesto poglavice stupi pred njih bijela redovnica koja ih pozdravi na francuskom jeziku i ponudi im gostoprimstvo svoga štitielja, poglavice Ušure. Ispripovjedivši došljaci svoja lutanja i svoje stradanje na njezino neizrecivo veselje rekoše joj da kroz najkraće vrijeme kreću za obale Nila otkud će vlakom u Kairo, a otud u Francusku.

Punih osam dana pripravljala je Sestra drage Bušone na odlazak, no bili su neutješljivi. Tek onda kad im je Sestra svečano obećala da će im se povratit sa svećenikom i sagraditi crkvu u kojoj će uvijek biti uz njih dobri Mukulu, Spasitelj svijeta, primiriše se i razvedriše.

Devetog dana sve je bilo spremno za odlazak. Dvije deve, natovarene prekrasnim darovima, iskićene sagovima i prekrite lavljim kožama čekale su na Sestru i malu Ružu, dok je Wima obijesno obigravao na malom vatrenom vrancu.

Prije zore cijelo se mjesto sleglo pred raspelo da čuje posljednju riječ svoje dobrotvorke i zakune joj se da će i sred najvećih kušnja ostati vjerno Kristu i njegovoj nauci. Gušeći se u plaču crno mnoštvo popadalo je na koljena i ponavljalo s ganutom Sestrom: »Kriste, tvoji smo! Kriste, žarko te ljubimo, Tvoji ćemo ostati u životu i u smrti! . . .«

Još jedanput obnovi Sestra zadato im obećanje; toplom riječju obodri ih na ustrajnost u dobru i blagoslovi ih Marijinim rozarijem, a tad se pope na devu i drhtavim glasom upravi im zadnji »S Bogom! . . .«

Sunce je već bilo visoko na zenitu, a tisuću zaplakanih očiju još je uvijek zurilo u daljinu, dok je u okolne brežuljke do u samu noć odjekivalo:

S Bogom ti, miljenice neba!
S Bogom ti, utjeho tužnih!
S Bogom ti, spasiteljice naša....!

(Svršetak II. dijela.)

o. A. Rabadan.

NOVO! **NOVO!**

DJELA SV. TEREZIJE OD ISUSA.

III. SVEZAK.

S Knjigom o Osnucima samostana, s Izvještajima, Opomenama, Pjesmama i Pismima sv. Terezije od Isusa, dovršen je eto znatni posao oko izdavanja kompletnih djela ove velike svetice i duhovne učiteljice. Na našem eto jeziku, u biranom prijevodu pruža se čitateljima takvo duhovno blago, da je o njemu skoro suvišna svaka pohvala. Međutim, kako je bilo ponešto spomenuto pri izlasku I. i II. sveska, stoji da se nešto reče i o sadržaju ovog trećeg i posljednjeg sveska Svetičinih djela. Sva ona visoka pouka, koju je čitatelj primio iz dvaju predašnjih svezaka, u ovom mu postaje nekako jasnija, bliža, razumljivija. Sa visine svojih zanosa kao da je Svetica sišla na zemlju te nam iskreno i prijateljski priča sve radosti i bolove, sva nerazumijevanja i razočaranja, ali zato i sva zadovoljstva, utjehe i uspjehe u svome životu i radu. U velikim svojim djelima Terezija kao da hoće da sebe sakrije ili učini bar što manjom i nepoznatijom. No iz njih se tako neodoljivo izvija njena veličina i plemenitost, a ujedno se tako snažno ističe duh Božji tako bogat i tako mnogostruk. Svaka stranica u ovim djelima pravi je biser i književne ljepote i psihološkog opažanja i nadasve razboritog savjetovanja.

Kako su mnogi čekali s nabavkom »Djela sv. Terezije od Isusa«, dok ne bude dotiskan i ovaj treći, posljednji svezak, produžena je svima još za neko vrijeme pretplatnička pogodnost od 120 Din za sva tri sveska. Kasnije će im dakako biti knjižarska cijena od 180 dinara. Javlja se to svima, koji reflektiraju na nabavu, te ih se upozoruje na to, prije nego mine ova tako povoljna prilika. Za pakovanje i poštarinu treba priložiti 9 Din. Tko želi imati sva tri dijela i vezana u zeleno platno sa zlatnim naslovom, dodat će gornjoj svoti 45 Din. Narudžbe prima: Dominikanska naklada »Istina«. Zagreb, Maksimir (Ček broj 33.236.).

MLADI KRUNIČARI

UZ BLAGDAN BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA.

Kad se je presveta Djevica prikazala u Lurdu maloj pastirici Bernardici nije htjela samo da proslavi svoje Bezgrješno Začeće, nego i pobožnost sv. Krunice. Ta sve je na Njoj govorilo o toj pobožnosti... Do nogu je imala ruže, koje su naravni simbol i oznaka duhovnih ruža »Zdravo Marijo«; sama je svojim djevičanskim prstima prebirala zrna sv. Krunice, sa riječima koje je Ona izrekla: **»Ja sam Bezgrješno Začeće«** izgleda kao da je proglasila sv. Krunicu kao najsavršeniju pobožnost prema Bezgrješnoj u njezinim radostima, žalostima i slavi.

U radosnim otajstvima nalazimo razlog, zašto je presveta Djevica trebala biti bez grijeha; imala je postati Majkom Sina Božjega i dati mu bezgrješno tijelo poput prečistog liljana koji je tek procvao.

U žalosnim otajstvima vidimo Bezgrješnu pod Križem, gdje se žrtvuje s raspetim Kristom, božanskim plodom svoga krila, pobjeđuje zmiju, đavla, koji je pobjedio Evu sa zabranjenim voćem u Raju zemaljskom.

U slavnim otajstvima divimo se Djevici, koju je navijestio dragi Bog Adamu i Evi poslije grijeha; prevario ih je i upropastio, a ne samo njih nego i sve nas, djecu njihovu, ali zato se je Marija otela njegovoj vlasti, jer je bez grijeha i kao pobjednica ulazi u vječnu slavu, koju želi i nama pribaviti.

Bezgrješna je dakle proslavila Krunicu pokazavši njeno nebesko podrijetlo, njezinu divotu, božansku moć; a sv. Krunica opet časti i slavi Bezgrješnu, veličajući njezinu povijest, pobjedu i slavu.

Zato treba da ljubimo i pobožno molimo sv. Krunicu. Kao što je presveta Djevica sa otajstvima, koja su se zbila u njoj i oko nje, i o kojima nam priča sv. Evanđelje, pobijedila vlast đavla u sebi, tako će Ona sa otajstvima sv. Krunice pobijediti vlast đavla i u nama, odgajajući nas u čistoći vjere, ljubavi i kreposti. Bezgrješna je pobijedila zmiju-đavla, i svaki pobožni kruničar pobjeđuje njegove napasti i svoje strasti i zle sklonosti, uzdišući i opajajući se svježinom na čistom izvoru otajstava sv. Krunice.

BLAGDAN ROZARICE U KORČULI.

Blagdan se je Rozarice ove godine u Korčuli proslavio višim zanosom i ushitom te mnogobrojnim učešćem bogoljubnika nego obično. Svak je nekom čežnjom i srcem punim ljubavi očekivao ovaj Marijin dan, blagdan Kraljice Po-

Kruničarske čete u Korčuli.

bjeda, dan slave Marijinog Rozarija. Osobita se je radost i veselje odrazivala na licima Mladih Kruničara i Kruničarka, te u svojem ugodnom raspoloženju neprestano su propitkivali, kako da provedu taj Marijin dan i svojoj ga dragoj Majčici Gospi od Rozarija što svečanije i pobožnije posvete. Već su se nekoliko dana prije pripravljali, da dana Rozarice uzveličaju pjevanjem nekojih Marijinih pjesama te svojom Kruničarskom himnom. Dan prije svi Kruničari i Kruničarke došli su zajednički na svetu ispovijed, a sutra dan na blagdan Rozarice svi koji su pričešćeni uz mnogobrojne druge Marijine Bogoljubnike pristupili su k svetoj pričesti. Na 8 sati iza svete mise i svete pričesti skupiše se svi u crkvi na sastanak kao na svoj veliki Kruničarski dan. Dok im je Duhovnik sa oltara Gospe od Rozarija držao kratki govor i nekoliko pobudnih riječi oni su svi smješteni pred oltarom Gospinim pozorno i pomljivo slušali, osobito oni koji su se novi imali primiti u društvo. Iza toga slijedio je obred primanja novih članova, te je ganutljivo bilo vidjeti kako one male i nevine ručice podižu u vis svoje krunice da im ih svećenik blagoslovi s kojima će odsada kao Kruničari pozdravljati svoju dragu majku Bl. Dj. Mariju s onim lijepim anđeoskim pozdravom »Zdravo Marijo«. Poslije nego su se svi novi članovi posvetili molitvom posvetnicom svojoj Majci Bl. Dj. Mariji ispjevaše Kruničarsku himnu te tako svi pobožno raspoloženi završiše jutarnji obred i sastanak. Vrhunac Marijine slave a njihovnog duhovnog raspoloženja bila je poslijepodnevna procesija. Već oko 4 sata poslie podne počeli su stizati u malim grupama Kruničari da se poslije svrstaju u povorku prateći gradom sliku Majke Božje. Procesija je počela oko 4 i po sata poslije podne. Kruničari i Kruničarke su imali svoje posebno mjesto u procesiji, pošto su za prvi put korporativno nastupili njih oko 90 na broju među kojima se je najvećma isticala grupa Kruničara i Kruničarka Šilovićeva Doma svi u bjelini sa svojom marnom i zauzetnom predstojnicom S. Kolombom. Procesiju najprije otvori Križ sa grupom dječice koji još nijesu Kruničari sa muškarcima i Društvom Presv. Srca Isusova. Za njima je išla glazba Jadranske Straže iza koje je dolazila zastava Gospe od Rozarija za kojom je slijedio dugi niz Kruničara i Kruničarka svi krunicom u ruci. Krasno ih je i utješljivo bilo vidjeti kako pobožno stupaju i mole svetu krunicu te iza svake desetice pjevaju Marijine himne. Osobito se svakoga dojmilo i zadivilo, kad su Kruničari glasno i ponosito zapjevali za prvi put u procesiji svoju kruničarsku himnu praćeni zvukovima glazbe Jadranske Straže. Svi su začuđeno slušali i divili se kako djeca zanosno pjevaju a glazba svim marom prati melodiju pjesme, koju dosad još ne bijahu čuli. Mora se istaknuti spremnost učitelja glazbe koji se je odmah prihvatio da kroz kratko vrijeme uvježba glazbare,

koji su svako malo vremena preko procesije intonirali spomenutu kruničarsku himnu. Za glazbom išle su gojenice zavoda sv. Anđela Čuvara, svećenstvo te slika Gospe Rozarija ispred koje su išle četiri djevojčice — Kruničarke koje su poput anđela bile obučene u dugo bijelo odjelo koje im je sizalo sve do zemlje. Mnoštvo je drugih vjernika pratilo dragu Gospu u procesiji da mnogi kazaše, da je rijetko kada bilo toliko mnoštvo svijeta, tako lijepo i skladno pjevanje i tako divan red. Sve to mnoštvo prateći Gospu povratilo se u crkvu gdje je sa blagoslovom sa Presvetim svršila svečanost, dok je još dugo glazba svirala ispred crkve. Svi puni osjećaja i ljubavi prama dragoj Gospi od Rozarija vratiše se svojim kućama noseći u srcu slatku uspomenu na ovaj lijepi blagdan, a mladi Kruničari mogu biti radosni i ponosni da je tako lijepo proslavljen njihov kruničarski dan i njihov prvi javni nastup.

DJELA BOŽJA SU VELIKA.

Hladan jesenski vjetar je duvao i svojim lakim udarcima pratio me na mome putu. Naskoro se i sumrak spustio, i ovio me svojom tamnom koprenom, tako da sam jedva razabirala put po kojemu sam trebala da stignem u obližnje selo. Iz daljine čujem mukli razgovor ljudi, koji dolaze prema meni.

Što ćeš nam ti vrijednoga dati? Upita jedan od dvojice, kada su došli u moju blizinu. Ja ukočenim glasom izustim: Nemam novaca niti što drugo što bi Vas moglo zadovoljiti.

Jedan od njih opazi moj skupocjeni ovratnik i posegne za njim. Da mi ga taj okrutnik ne istrgne silom, ja ga skinem i držim u ruci sa nepomičnim pogledom na Spasitelja, koji je bio na medaljici.

Zar sada ovakovu vrijednost, ovakovu svetinju da dadem takvim nitkovima, koji neznaju što je ljubav prema Bogu, što je osjećaj prema Bogu? Zar da se sada rastanem s tim milim očima koje su me pratile na svakom mom koraku, koje su me uvijek potakle na dobro a obranile od zla. O Isuse, zavapim u sebi, obrati svojim blagim pogledom i te ljude od zla, i potakni ih svojom moći na dobro. U tim mislima prekine me okrutan postupak zlikovca, koji mi otme svetinju, ironički se nasmije i pobjegne. A ja sa nekim neopisivim osjećajem dođem u selo i zaustavim se pred križem koji je stajao na raskršću. Na križu Spasitelj sklonio je glavu i kao da šapće: Oprosti im, Oče, jer ne znaju što čine!

Tamna je i mirna noć koju prekida šapat moje molitve.

Molitva skromna za milost razbojnicima, hajducima i za obraćenje grešnika u toj tišini i lijepoj Božjoj prirodi draga je Gospodinu Bogu.

Od toga doba prošlo je mnogo vremena.

Po svome običaju posjetim jednoga dana svoje stare znance u sirotištu. Jedan od njih koji mi je bio vrlo ugodan zbog svojega poštenja i dobrote bio je na samrtnoj postelji. Časna sestra i ja dođosmo u njegovu blizinu, a on izmučenim glasom progovori: »Ja više nemam nikoga na ovome svijetu, ostavljen sam od svih. Posjedujem jednu veliku vrijednost, ne toliko vrijednu zbog skupocjenih kovina, već zbog moći Božje, koja me potakla na dobro i koja mi sada pokazuje put u vječnost. Tu svetinju darujem Vama.« I pruži mi je u ruke. Prepoznam one mile oči našega Spasitelja, koje su meni bile otete od onoga razbojnika, a sada oduševljena primam milog gosta u svoj naručaj od jednog dobrog štovatelja Gospodnjega. Moj osjećaj kod ovoga velikoga događaja bio je praćen riječima: Djela Božja su velika.

Kovač A.

PRILOG:

Nastoj da svaka ruka, koja pobožno prebire krunicu, daruje samo jedan dinar mjesečno, pak ćemo već slijedeće godine podići u bijelom Zagrebu velebni hram Majci Božjoj presv. Krunice.

DOPRINOSI ZA GRADNJU SVETIŠTA KRALJICE PRESV. KRUNICE U ZAGREBU.

UTEMELJITELJI: Din. 800.—: Mirko Marenčić, Bedenica, Sv. Ivan Zelina; Po Din. 100.— Janoušek Bogoslav i Cecilija, Zgb.; Jelka R.; Din. 50.— Obitelj Kell.

DOBROTVORI: Din. 600.—: Ivan Mličević, župnik, Skenderovci.

Din. 160.—: Župni ured Opuzen.

Din. 105.—: Cvitković Virginia, Maribor.

Din. 100.— Lončarić Anastazija, Zgb.; Katica Vodopija, Bjelovar, Trstenjak Marta, Zgb., Don Ivan Bjažić, Šibenik.

Din. 60.—: Dr. Ivan Starčević, biskup, Senj; Paula udova Šegavčić, Otočac; Župni ured Ostrožac.

Din. 50.—: Krile Kristo, Anka Vidak, Radatović Šime, Župni ured Sv. Križ pri Litiji, Franciska Zalesjak, Zgb., Elizabeta Kastner, Zgb., Župni ured Ščit.

Din. 30.—: Kupališno ravnateljstvo Varaždinske Toplice, Radej Ruža, Zgb., Marija Šolta, Ljubica Hrženjak, Sestre Milosrdnice, Lokrum.

Din. 25.—: Plešić Julijana, Edmund Švagel, Župni ured Sv. Ilj pri Velenju.

Din. 20.—: Mihatović, Oskar Fröhlich, Zgb., Mohač Alojzija, Zgb., Bracanović Rugjero, Rode Brigita, A. Prpić, Batistić Antun, Marica Rado, Odić Barica, Galzigna Leo.

Din. 13.—: Dorić Vjekoslav, Župni ured Štrigova.

Din. 12.—: Župni ured Dubašnica, Don Stjepan Bojanić, Vis.

Din. 10.—: Tomas Ana, Zgb., Senčar, Zgb., N. N., Mare Bratoš, Rubinić Pavica, Lanza Josip, Gašpa Mašina, Trišnjak Pasko, Šimunović i sin, Slavka Stj. Batica, Bruić Katica, Novaković Josip, N. N., Župni ured Masti, Mara de Bona, Terezija Klafurić, Selak Mare, Derad Margita, Martinović Mare, Matović Marija, Fabulić Marica, Ganza Eleonora, Tolić Tereza, Papić Florijan, župnik, Štefanija Bićan, Hajnik Ivan.

Din. 5.—: Marija Prelesnik, učit., Juro i Svetozar Tedeschi, Kata Murinović, Kovačević Pavao.

Din. 2.—: Cvitanović Marija.

REVNITELJI sakupili: Din. 310.—: Prekupec Genoveva, Osijek i to od: Ana Steitenberger, Ferdo Spengler, B. Stadar, Marija Enderle, Manda Banić, L. Lehman Barbara, P. Hestera, Beretić, Marija Brečak, Marija Hherr, po Din. 10.—; Po Din. 5.—: N. N., Dragutin Zimmer; Din. 200.— na bdokove.

Din. 370.—: Škvorčević Gjuro, Davor.

Din. 260.—: Luka Štefanac, Detroit, USA i to od: Luka i Marta Štefanac Din. 195.—; Mijo i Roza Palaić Din. 52.—; Marija Štimac Din. 13.

Din. 100.—: Antun Belešić, Zgb. i to od po Din. 20.—: Karolina Pelegeg, Ljubica Tomek; Teodor Kastner; Marija Matešić; po Din. 10.—: Vera Klausberger, Antun Belešić; Din. 100.—: Pernar Cecilija; Din. 73.—: Ema Nikolić; Din. 25.—: Šklebar Marija, Zgb.- Din. 20.—: Kovačević Ivan i Franjo Legat; Din. 14.—: Brodnik Julijana, Zgb.

Toplo molimo sve štovatelje Kraljice presv. Krunice, da se živo zauzmu za gradnju Njezinog hrama. Neka sami žrtvuju koliko mogu svaki mjesec i porade u svojoj sredini, da to i drugi učine i stvar će ići bolje i brže. Plemenitim gornjim darovateljima i požrtvovnim Revniteljima odbor se ovime toplo zahvaljuje i prosi Božji blagoslov.

Odbor.

AKCIJA ZA PROŠIRENJE DOMINIKANSKE CRKVE MATICE PRESV. ROZARIJA U SPLITU.

»Pobožno društvo presv. Rozarija« u Splitu primilo je slijedeće milodare. Po 300 Din: N. N., A. Gaspić. — **Po 200 Din:** N. N., N. N., N. N., Stjepan Kelez. — **Po 150 Din:** N. N. Split, A. Fazinic skupio. — **Po 100 Din:** R. Stojanov, M. Marangunić, Ć. Krzalić, N. Orlandini, N. N., M. E., R. Sperac, A. Bošković, M. S. Split. — **Po 60 Din:** J. Maroli, T. Radičević. — **Po 50 Din:** Marija Ivanišević, N. N. u zahvalu za primljenu milost, F. Hatze, N. N. Gamulin, N. N., N. N., N. N., — **Po 40 Din:** A. Brajević. — **Po 30 Din:** I. Sukno, L. Sukno, Sestre Borozan. — **Po 20 Din:** A. P., N. N. Bol, Josip Cerovski, V. Laneve, V. L., J. Metličić, N. N., T. Lete, N. N., E. S. Valjevo, N. N. Varaždin, M. R. Metković, N. N. Zagreb, M. Lazić. **Po 10 Din:** M. Bilić, P. S. Otočac, J. Pavičić, M. Jurić, Vrlika, N. Vukić, Vrlika, M. Letinić, Šibenik, T. O. Orašje; B. M. Opuzen. — Nađeno u škrabici u crkvi 2.391 Din.

Sabirni arak. Ivan i Anka Abramović, sakupili su din. 300; g. V. Vranjić, skupila je din. 40; T. Domjanić sakupila je din. 57.— I. Lupi, dječak sakupio je din 87. — A. Sponza, sakupila je din. 140.— J. Brajević sakupila je din. 154.— S. C., Crikvenica, sakupila je din.92. — A. M., Nijemci sakupila je din. 70. K. G. Vukovar sakupila je din. 148.— J. Ž. Odžak sakupila je din. 138.— Ž. T., Šibenik skupio je din. 11 te piše: »poklanjamo dobrostivoj i miloj Majci Gospi od Rozarija za svoje zdravlje i dobar uspjeh u nauku djece svoje«. — (Imena ostalih darovatelja slijede u slijedećem broju). Mila Majka neka obilno odvrati, a drugi neka se ugledaju u ove, te se sjete sa svojim milodarom ove akcie i neka pošalju na »Pobožno Društvo presv. Rozarija« — Split, Hrvojeva ul. 2.

IZ BRATOVŠTINA I KATOLIČKOG SVIJETA

Zagreb. Preč. O. General Dominikanskog Reda O. Martin St. Gillet posjetio je i obavio pohod u našoj dominikanskoj provinciji od 30.—X — 8—XI. Posjetio je Zagreb, Split, Dubrovnik, Korčulu i Bol. Svugdje je bio vrlo lijepo dočekan i primljen ,a najljepše možemo reći u dominikanskom Bolu, o čemu donosimo i posebni dopis iz Bola. I klerici u Dubrovniku priredili su mu akademiju, a isto tako gojenice č. s. Dominikanki na Korčuli. Na povratku iz Dalmacije, držao je u Zagrebu pred izabranom publikom, koja je ispunila potpuno veliku dvoranu Glazbenog zavoda konferenciju na francuskom jeziku o težnjama današnje učeće mladeži, koja je za Zagreb bila jedno duhovno iznenađenje. Dubina misli, lakoća govora, ljepota jezika, poznavanje modernog života, a osobito divna govornička dikcija upravo je zanijela slušateljstvo, koje se je uvjerilo o ispravnosti glasa, da je Prečasni jedan od najboljih francuskih pedagoga i govornika. Konferencija je izašla u hrvatskom prijevodu kod naše naklade »Istina«. Cijena 2 Din.— Dne 8. XI. otputovao je za Rim, poslije nego je obašao cijelu sjeveroistočnu Evropu. Nadamo se, da će njegov pohod uroditi obilnim plodom po našu provinciju.

Bol. U predvečerje četvrtog novembra stigao je u Bol Preč. O. M. St. Gillet, vrhovni starješina dominikanskog reda sa svojim pratiocem Mnp. Orlandini, starješinom zagrebačkog samostana. Cijeloga dana mjesto je bilo u svečanom raspoloženju i užurbanim pripravama za doček visokog gosta. Već prije podne cijelo pristanište i sve kuće bile su iskićene zastavama, sagovima i cvijećem, a putevi uređeni i podignuti slavoluci. Davno prije dolaska parobroda cijelo se je mjesto, s općinskom upravom na čelu, našlo na pristaništu. Prečasnog oca pozdravio je na obali g. Plenković, općinski načelnik, a pred crkvom, gdje su bila postrojena sva društva i škole, samostanski starješina O. D. Domić. Prečasni O. General obojici se je toplo zahvalio kao i pučanstvu koje ga je — uz slavljenje zvona — korporativno pratilo sve do samostana.

Sutradan je Prečasni Otac uz veliku asistenciju služio svečanu svetu misu na kojoj su pjevali pitomci zavoda. Poslije podne vratio je posjetu općinskom upravitelju i tom zgodom toplo pozdravio G. načelnika, vijećnike i cijelo mjesto. G. načelnik uzvratio mu je vrlo srdačno. Pri izlazu iz općine opet ga je pratilo cijelo mjesto do motornog čamca i usput ga oduševljeno pozdravljalo, te je bio vidljivo ganut, pa se je na obali ponovno zahvalio sakupljenom narodu i izrazio svoje udivljenje za njih i njihovo pitomo mjesto koje je jedno od simpatičnijih što ih je posjetio za svojih putovanja po svijetu.

Na večer su đaci mjesne dominikanske gimnazije priredili svečanu akademiju u čast visokog gosta na koju su bili pozvani predstavnici vlasti i društava. Birani program od 15 tačaka bio je vrlo uspješno izveden i to jednako glazbeno-vokalna strana kao i sastavci i deklamacije na hrvatskom, slovenačkom, francuskom i latinskom jeziku. Prečasni O. General bio je potpuno zadovoljan koliko priredbom toliko radom i uzgojom u zavodu te je vodstvu, nastavnicima i đacima izrazio potpuno priznanje i želju da se nastavi sa započetim radom i zavod što prije proširi i potpuni na čitavu gimnaziju, a on će — obećao je — lično doći da blagoslovi i otvori novi zavod koji mu je toliko na srcu i koji ima sve preduvjete da postane veliki prvorazredni internat s najljepšom budućnošću.

Duhovne vježbe u Splitu pod vodstvom o. L. Matijace, dominikanca.

Šestoga ujutro, Preč. O. General otputovao je za Zagreb ostavivši dojam plemenita i umna muža, a pratile su ga najlješe želje njegovih sinova i cijeloga Bola.

Sesvete-Podravske. Veliko proštenje u čast Majke Božje sv. Krunice. Od davna se u ovoj župi slavi proštenje »Čiselske Majke Božje«. Ove godine je to proštenje uspjelo iznad svakog očekivanja. Iz cijele okolice zgrnuo se svijet taj dan u Sesvete, da posjeti »Čiselsku M. B.«. Iz susjednih župa dođoše velike procesije. Tako iz Kloštra-Pod. doveo je krasnu procesiju župnik vl. Jurić, a iz Pitomače ogromno mnoštvo svijeta stiglo je u procesiji sa svojim kapelanom. Svećenici su imali pune ruke posla da dospiju udovoljiti potrebama duša, dugo poslije podne se ispovijedalo. U 10 h svrstalo se mnogo naroda naročito muškog, zajedno sa mjesnom školskom inteligencijom, da javno ispovjede svoju vjeru i štovanje Bl. Djev. M. Ženskom svijetu ni broja se ne zna, toliko ih je bilo. Djeca u bjelini, a djevojke također nosile su sliku Marije moleći pobožno svetu Krunicu. Procesiju je vodio domaći župnik vl. Karlo Blažeković, radostan na tolikom broju svijeta. Poslije procesije održao je vl. g. Adolf Blaga župnik Ferdinanovca divnu propovijed prikazavši moć sv. Krunice. Sv. Misu pak je otpjevao župnik iz Kozarevca vl. Tonč Bubanić uz asistenciju vl. Jurića i Žinića. Za vrijeme sv. mise odlično je pjevao domaći zbor uz pratnju i pod vodstvom rav. učitelja.

Ovom zgodom se ponovno pokazalo kako podravski svijet štuje i voli sv. čislo i rado ga moli. Šteta što je crkva premalena, jer bi svijet još rađe dolazio, da se ne mora tako tiskati; nadati se je, da će agilni župnik uz pomoć dobrih župljana crkvu proširiti, jer je premalena i za obične nedjelje.

Misije u Vrhbosanskoj Nadbiskupiji. Vareš. Pošt. Oci Dominikanci o. Pero Domančić i Lujo Matijaca držali su ovdje sv. misije od 15. X. do 20. X. 1933. uključivo. Misije su uspjele preko svakog očekivanja. Crkva vareška, jedna između najvećih župskih crkava u Bosni, bila je kroz vrijeme sv. misija i prije i poslije pola

dana dupkom puna. Varešani, katolici i pravoslavci, pratili su uzvišene propovijedi oo. misijonara sa najvećom pozornošću. Da se dovoljno ocijene sv. misije u Varešu, dosta je reći, da je u razdoblju sv. misija ispovjeđeno 2.400 vjernika, a konecm sv. misija bili su vjernici tako preporođeni, da nije ostala ni sjena neprijateljstva među varešanima.

Isto su tako lijepo uspjele sv. misije u Vijaci. I tu se je ispovijedila čitava župa, oko 1.500 duša.

Pošt. oci, Bog vam platio! Sretan vam bio daljnji put! — **Župnik i župljani.**

Isti velečasni oci obaviše sv. Misije u slijedećim župama: Jelaške; Kraljeva Sutjeska; Kakanj; Čemerno. Svugdje su bile crkve prepune naroda, koji je bogoljubno slušao propovijedi misionara. Duhovni plod je bio obilan. U svim župama su svi župljani pristupili na sv. Ispovijed i Pričest, tako da se može računati, da je bilo sv. Pričesti oko 10.000. U svim župama su o. misionari ustanovili Brat. Presv. Rozarija, u koju se upisalo preko 1700 članova.

Zarobljeni misionar u Kini. Iz dominikanskih misija u Fukienu (Kina) stiže vijest, da je tamo od jedne razbojničke bande zarobljen dominikanski misionar O. Ljudevit M. Paly. O njegovoj sudbini nema do sada nikakovih vijesti.

Hodočasnici pješaci u Rim. Kao nekada u srednjem vijeku, tako i prigodom ove Svete Godine dolaze mnogi vjernici i iz dalekih zemalja pješice u Rim. Tako je jedan Kinez došao pješice putujući dvije godine. U zadnje je vrijeme došao pješice jedan Švajcar, starac od 75 godina. Neki je Englez došao pješice u Rim, a onda je opet pješice otišao u Lurd. Isto su tako pješice došla tri mlada španjolska radnika. Ovi su posljednji najprije išli da se pomole na grobu svoga zemljaka sv. Ignacija Lojole, a onda su obavili ostale svoje hodočasničke dužnosti.

Holandija nosi prvenstvo. Mjeseca lipnja primio je sveti otac u privatnu audijenciju jednu skupinu mizozemskih katolika. Tom je prigodom na naročiti način pohvalio njihov rad oko katoličke akcije i misija, rekavši ovo: »Izvanredno je zaista djelovanje, što ga razvija Holandija u korist misija. To šta je mala zemlja, u kojoj su katolici još uvijek u manjini, učinila u pogledu misijskih zvanja i u pogled prinosa za Kristove vjerovjesnike, graniči uistinu s čudnovatim«. Ova je pohvala svetog oca zaista opravdana. U jednoj zemlji koja sa 10.000.000 stanovnika ima 36 postotaka katolika broj misionara iznosi 2503. Za raširenje vjere prošle su godine Holanđani doprinijeli 2,489.499 lira, a za odgoj urođeničkog svećenstva 2,940.945 lira. K tomu Holandija izdašno pomaže mnogobrojne misijske zavode u svojoj domovini. Čast Holanđanima!

Prijelaz na katolicizam pravoslavnog nadbiskupa. Skoro je svečano primljen u katoličku crkvu nadbiskup Vladimir Aleksandrov. Ovo je primanje obavio vladika msgr. Bucyz, kojem su podvrgnute sve ruske katoličke župe istočnog obreda u Evropi.

Izvanredna Božja milost. Pred kratko vrijeme zbilo se je u Americi jedno osobito obraćenje. U 100. naime godini života prešla je iz protestanske na katoličku vjeru gdica Levina Tarbell. Uistinu izvanredni Božji dar!

Brojna hodočašća u grad Trier. U Trieru se čuva haljina, za koju predaja kaže, da ju je nosio naš Spasitelj. Ove jubilejske godine našeg otkupljenja, ona je kroz neko vrijeme javno izložena, te ju je kroz samih 7 sedmica pohodilo oko 2 milijuna hodočasnika. Kroz kratko vrijeme što je još haljina izložena očekuje se velika navala hodočasnika. Dosad je stiglo u Trier 950 posebnih hodočasničkih vlakova od čega 103 iz inozemstva.

Smrt berlinskog katoličkog biskupa. Nedavno je umro prvi katolički biskup Berlina dr. Kristijan Schreiber. Rođen je kao sin siromašnog stolara, a svoje je više teološke nauke dovršio u Rimu. Još kao mlad svećenik bio je postavljen za biskupa u Meissenu, a kada je god. 1929. osnovana biskupija u Berlinu, bio je pozvan da preuzme važnu i odgovornu službu biskupsku u njemačkoj prijestolnici. Bio je vrstan organizator, odličan konferencijer i veliki prijatelj omladine. Uto je bio tako popularan, da je dobio naslov »pučki biskup«. Pokopan je u kripti nove berlinske stolne crkve sv. Hedvige.

Naporan rad Svetog Oca. Uz ostale dužnosti, koje redovno obavlja Sveti Otac, ove jubilejske godine nadošao je također naporan posao primanja mnogih hodočašća. Već dosada stiglo je preko pola milijuna hodočasnika, koji su svi bili primljeni od Svetog Oca. Tako je već sada premašen broj iz jubilejske godine 1925. I njih svih prima Sveti Otac ljubežjivo, nagovori ih i udijeli im svoj blagoslov. Kad su ga pitali, je li mu to teško, odgovorio je, da ga to samo veseli.

4.000 obraćenika u Danskoj. Prilikom svoga boravka u Vječnom Gradu apostolski vikar za Dansku msgr. Brems izvijestio je Svetoga Oca, da je 4.000 osoba najavilo svoj pristup u katoličku Crkvu.

Napredak katoličkih misija u Kini. Godišnjak za katoličke misije u Kini od 1933. donosi vrlo interesantnih podataka o napretku katoličkih misija u Kini. Kroz 30 zadnjih godina bilježi se veliki porast katolika i misionara. Gog. 1902. Kina je imala 700.000 katolika, 1912. god. 1,431.302, 1922. god. 2,143.516, a 1932. god. 2,562.742 katolika. Godine 1902. u Kini je djelovalo stranih misionara 904, u 1912. god. 1492, u 1922. god. 1499, a u 1932. god. 2235 misionara. Misionara urodjenika bilo je 1902. god. 463, 1912. god. 729, 1922. god. 1030, a 1932. god. 1563 misionara urodjenika. Dakle u razmaku od 1902.—1932. broj katolika u Kini porastao je od 700 hiljada na 2,562.743, broj stranih misionara od 904 na 2235, broj misionara urodjenika od 463 na 1563. Brojevi svakako utješni još kada uzmu u obzir česti krvavi progoni, čijom su žrtvom u velikom broju vjernici i svećenici.

ZNAK ZA OPASNOST

Željeznički čuvar na pruzi Martin R. tumačio je jednom svojoj kćerki, kako crvena zastavica, kad se njom pravi krug, označuje da vlaku prijeti opasnost. Pri tom ga dijete zapita:

— Tata, bi li ti kod tog znaka zaustavio lokomotivu?

— Svakako, jer drukčije došlo bi do nesreće.

Sutradan mala je primjetila, kako joj mama gorko plače; a to se i prije događalo.

— Mama, zašto tako plačeš?

— Ah, dijete moje, to je zato, što ti se tata podao piću, pa se bojim, da će radi toga izgubiti službu.

Prvom prigodom, kad je on opet otvorio vrata od ormara, da uzme rakiju, opazi oko grlića rakijske flaše malu crvenu zastavicu. To je bio znak za opasnost!

Sad je shvatio lukavu i mudru pronicavost svoje kćerke, koju je ona na ovakav način upotrebila da odvrati svoga oca od pića. I pokušaj joj je uspio. Od dragosti zagrli on svoju kćerku, odloži natrag flašu te obeća kćeri i supruzi, da više nigda neće rakije piti.

Jen.

ZAHVALNICE.

Zagreb. Hvala, čast i slava budi Nebeskoj Gospi Lurdskoj, Kraljici sv. Krunice, sv. Josipu, sv. Roku, sv. Maloj Tereziji i ostalim ugodnicima Božjim, što mi darovaše zdravlje i mnoge milosti, za koje sam ih molila. — Zahvalna **J. ud. M.**

Maribor. Godine 1927. oboli mi naglo muž od upale potrbušnice. Bio je odmah podvrgnut operaciji, ali 7 liječnika Zakladne bolnice izjaviše, da ne može ostati na životu. Četvrte noći poslije operacije očekivali su liječnici smrt moga muža — te nakon što su mu dali injekciju za jačanje srca, koje je bilo potpuno malaksalo, ostaviše ga uz riječi: »Pustite ga, gospođo, da mirno umre«. Mislila sam, da ću onesviješnuti gledajući strašne boli svoga muža. Ali ne klonuh, nego uzeh sliku Sv. Male Terezije i stavih je na grudi bolesnikove.

Kad je to vidjela č. sestra Bogumila donese mi sv. vode iz Lurda i reče, neka dam par kapi na jezik bolesnika. I ako se je moj muž smio samo umjetno hraniti, ipak mu dam u žličici čaja par kapi sv. vode iz Lurda i mom mužu od toga časa bolest krene na bolje, na veliko čuđenje liječnika, koji su u jutro došli pitati je li već umro.

Ove godine oboli moja kćerkica na dugoj hunjavici, koja je već radi toga teška, što je mogla samo na usta disati.

Bila sam ovdje kod specijalista, išla liječnicima u Zagreb, po uputi liječnika išla sa malom na more, pa ni liječnici ni more nijesu pomogli, a hunjavica traje već 10 mjeseci.

Utekoh se molitvom Majci Božjoj Lurdskoj i bolest u 3 dana prođe. Dok živa budem biti ću Nebeskoj Majci zahvalna, a hvala i dragoj sv. Terezijici.

Verginija Cvitković.

*
* *

PRETPLATNICI, sjetite se da o vašem urednom plaćanju ovisi „Gospina Krunica".

Odgovorni urednik: O. Sibe Dr. Budrović, Zagreb, Kažotićev trg 4
Tisak Knjigotiskare Braća Kralj, Zagreb